

MEESTERS WERKEN OP AARDE

6 juli 1979

Om dit onderwerp enigszins redelijk in te leiden moet ik u allereerst duidelijk maken, wat een meester is. Daarover bestaan nogal eens misverstanden.

Een meester is iemand wiens bewustzijn dermate groot is, dat hij in staat is een stoffelijk en een geestelijk bewustzijn geheel en beheerst in zich te bevatten ongeacht de wereld of plaats waar hij vertoeft. Een meester heeft verder zijn eigen harmonische begrippen en inhouden. Hij zal proberen om deze op welke wijze dan ook aan anderen over te dragen. Wanneer wij dus spreken over meesters die op aarde werken, moet u niet alleen maar denken aan de Wereldleraar, de wereldmeester of al die andere bekende figuren van Bo Yin Ra tot Baha Ullah. Meesters die op aarde werken zullen over het algemeen zeer voorzichtig zijn om niet als meester bekend te worden bij niet-ingewijden. Dat is belangrijk. Op het ogenblik, dat een meester als leraar gaat optreden, zal hij niet alleen een aantal volgelingen rond zich verzamelen, maar zal hij ook onvermijdelijk strijd uitlokken in de gemeenschap rond hem. In enkele gevallen is dit laatste aanvaardbaar. In sommige gevallen slechts is een dergelijk risico geheel aanvaardbaar. Als voorbeeld kunt u dan zelfs de meest bekende leraren opnoemen, die er zijn geweest zoals Jezus, Siddhartha, Mohammed en nog vele anderen.

De werkelijke meester zal echter proberen een strijd te voorkomen met alle middelen en krachten en zal de mogelijkheid, dat hij de oorzaak van strijd wordt alleen aanvaarden wanneer hij een taak als leraar heeft verkozen. Aan verkondigers van een nieuwe leer is echter slechts bij uitzondering behoefte, terwijl er altijd wel een taak is te vinden voor een meester, die in de stof leeft. Daarom zal de doorsnee-meester proberen op te gaan in de massa. Hij beschikt daarbij over voldoende geestelijke middelen om die aanpassing geluidloos te laten verlopen en zal b.v. altijd over voldoende pecunia kunnen beschikken als voor zijn taak noodzakelijk is. Maar verder volstaat hij meestal met zeer geringe stoffelijke middelen. Daarbij reist hij gemeenlijk voornamelijk in bepaalde gebieden waarin hij zijn zending meent te kunnen vervullen. Deze zending bestaat dan voornamelijk uit het observeren van mensen, het onstoffelijk beïnvloeden van die mensen waar dit nodig is en daarnaast het kiezen van een of meer leerlingen, die hij tot kleine adepten kan opleiden.

De grote adepten, de grote ingewijden, kennen verder bepaalde plaatsen op aarde waar zij zich op geregelde tijden plegen terug te trekken. Een van die plaatsen kent u wel. Zij ligt in de Andes en hier komt men voor het Wessacfeest en ook wel bij andere gelegenheden vaak in grotere aantallen tezamen.

De rustplaatsen, want zo mag je deze wel noemen, hebben ten doel de ingewijde in de gelegenheid te stellen zijn harmonie te herstellen die ondanks alle bereiking soms door de wereld wel kan worden aangetast. Er zijn een aantal dorpen in Azië geweest - zelfs nu zijn daarvan nog enkele over - waar de gehele bevolking de status van adeptus minor heeft en waar een meester die rust wil hebben in een voor hem geheel harmonisch milieu terecht komt, zodat hij zich in het bijna ritueel verlopende leven met de mensen daar kan opladen met alle soorten kracht die hij maar nodig zou kunnen hebben, wanneer hij weer onder de gewone mensen gaat werken. Vanuit een dergelijke rustplaats en ook daarheen zal men natuurlijk zoveel mogelijk de snelste weg kiezen. Voor enkele meesters zal de snelste wijze om van daaruit een ander oord te bereiken de projectie zijn.

Dit uitzenden van de geest heeft echter nadelen; je bent dan wel in onvoorstelbaar korte tijd in schijnbaar lichamelijke toestand ter plaatse, maar je laat je eigen stoflichaam onbeheerd achter. Er zijn wel maatregelen te treffen waardoor geen andere geest daarvan bezit kan nemen, maar een dergelijk lichaam blijft toch, zij het uitermate traag, functioneren. En wanneer je dan na weken terug komt, is de kans groot dat er een vogel net een nest in je nieuwe baard, heeft gemaakt of iets dergelijks. Het is duidelijk dat men van deze methode alleen gebruik zal maken, wanneer men tijdelijk en zeer dringend ergens moet zijn. Maar de toch wel wat onpraktische visie, die de meeste mensen van een meester schijnen te hebben,

maakt het voor hen onwaarschijnlijk dat hij b.v. van het luchtverkeer gebruik zou maken. Ik kan u echter verzekeren dat er bij mijn weten 2 meesters op aarde werkzaam zijn, die een z.g. VIP-pasje hebben van een luchtvaartbedrijf. Zoals u weet, kan men dankzij een dergelijk pasje zonder reserveringen in elk vliegtuig stappen en meereizen, terwijl de afrekening later geschiedt.

Velen onder de meesters oefenen, zij het soms nogal summier, een beroep uit. Er zijn b.v. op het ogenblik op aarde 6 meesters werkzaam, die journalist spelen. Onder hen zijn een fotograaf en verder 3 public relations mensen. Anderen zijn priester, dokter of bekleden een vergelijkbare functie.

Wanneer je als meester optreedt als dokter dan doe je dit omdat je een vast werkterrein hebt gekozen, dat dan gemeenlijk in de z.g. onderontwikkelde gebieden is gelegen. Een dergelijke medicus kan immers een zeer grote invloed op zijn omgeving uitoefenen, hij kan geestelijk zeer veel verbeteren zonder dat dit opvalt en kan er gelijktijdig ook nog voor zorgen dat de stoffelijke situatie ter plaatse dermate attractief blijft of wordt, dat zijn werk niet onmiddellijk stil komt te liggen na zijn terugkeer naar de sferen of elders, maar ter plaatse een kern aanwezig blijft die zich geestelijk en anderszins verder ontwikkelt.

Een reporter werkt weer anders. Zeker zal hij ook proberen door artikelen of reportages een zo juist mogelijke invloed uit te oefenen op het een gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid. Maar voor hem is het meest belangrijke dat hij in deze functie praktisch overal kan komen zonder opzien te baren. Je kunt in de sloppen van een grote stad komen, maar ook doordringen tot het front tijdens een oorlog zonder verplicht te zijn zelf aan het gevecht deel te nemen. Je kunt grote bedrijven bezoeken en je gelijktijdig bezig houden met de verworpenen der aarde zonder dat iemand daar veel achter zoekt. Juist daardoor geeft een dergelijk beroep een grote kans om onopvallend de mensheid te observeren, te beïnvloeden en in de mensen geestelijke waarden te ontdekken of te ontwikkelen.

Wanneer een meester werkt op aarde, dit moet u wel beseffen, werkt hij erg hard. Hij heeft zijn perioden van rust - zeg maar vakantie - maar die lopen uiteen van enkele weken tot - bij hen die zeer lang op aarde werkzaam zijn - onregelmatige rustperioden van maanden achtereen. Wanneer een meester zo ver is gekomen, dat hij voldoende leerlingen heeft verzameld en zijn stoffelijke taak of dat gene wat hij volgens eigen visie moet volbrengen, voldoende heeft volvoerd, kan hij toch nog een lange tijd op aarde blijven. Nu echter zal hij zich terugtrekken in afgelegen gebieden, die gemeenlijk bovendien een nogal primitieve bevolking hebben. Hij leeft daar een kluzenaarsleven en wordt bezocht door of is zelfs steeds vergezeld van een aantal leerlingen. Deze leerlingen zijn vooral in deze fase heel erg belangrijk geworden, want de meester is voor hen de band tussen de geestelijke en de stoffelijke wereld. Vergeet verder niet, dat hij ook dan nog de waarnemer is die niet alleen alle stoffelijke mogelijkheden kan overzien, maar bovendien ook alle geestelijke waarden en drijfveren kent die er achter schuilen. Wanneer hij dit geheel of ten dele kan overdragen aan uitverkoren leerlingen, dan zal de leerling in de eerste plaats de mensheid kunnen helpen om op den duur een grotere eenheid tussen stof en geest te vormen. Iets, wat door het merendeel van de meesters als een van de belangrijkste zaken beschouwd wordt.

Wanneer wij de achtergronden van ons werkelijke bestaan in voldoende mate kunnen uitdrukken in het stoffelijke bestaan, dan zijn heel wat grenzen opeens weggevallen, wordt het begrip groter en bezitten we innerlijke wijsheid. Zelfs leer je dan bepaalde geestelijke en mogelijk ook halfgeestelijke werkingen op aarde constateren: je kunt ze zien, beleven, maar er ook bewust en beheerst mee werken. De grote moeilijkheid is vaak, dat een meester als zodanig in conflict komt met de maatschappij. Ik kan u voorbeelden genoeg geven. Er is b.v. een tijd geweest, waarin binnen een volk vele goden vereerd werden en binnen een staatsbestel de macht in feite gekoppeld was aan de verering van die goden. Een meester zou zijn leerlingen natuurlijk moeten bijbrengen, dat dit onzin was. Wat dan betekent, dat hij soms ook in het openbaar zou moeten ontkennen dat de goden werkelijk bestonden.

In deze tijd kan een meester u b.v. bepaalde zaken leren over geestelijke krachten en waarden. Maar als hij enkele leerlingen heeft aangenomen kan hij in tegenspraak tot al wat hij hen probeert te leren tegenover anderen gaan beweren dat de moderne geneeskunde zo perfect werkt of dat bepaalde z.g. wetenschappelijke visies, die men op grond van stoffelijke erkenningen alleen heeft opgebouwd, geheel juist zijn. Ook in deze dagen is de kans dus

groot, dat een meester enigermate in conflict komt met een wetenschappelijke, politieke of godsdienstige groep in de mensheid. Dat kan heel wat moeilijkheden veroorzaken.

U weet dat in sommige staten een schrijver, die iets schrijft wat waar is, maar liever niets wil horen, kans loopt terecht te komen in een gekkenhuis, in een kamp of in het gunstigste geval onder toezicht staat en zijn land, soms zelfs een bepaalde streek of stad niet mag verlaten. Om dergelijke toestanden zoveel mogelijk te vermijden bestaat er een soort werkschema voor meesters in de stof. U moet overigens niet denken, dat een dergelijk schema voor de betrokkene bindend is. Een meester is nu eenmaal iemand, dat alleen kan bestaan krachtens een grote vrijheid van leven, denken en handelen, iemand, die bovendien vooruit kan zien wat volgens zijn inzicht de meest wenselijke ontwikkeling is.

Het is duidelijk, dat de regels dus zeer algemeen gesteld zijn. Toch blijken de meesters, die op het ogenblik op aarde werkzaam zijn, zich gemeenlijk hier aan te houden.

De eerste regel luidt:

Geestelijke waarden moeten beseft worden, maar mogen niet worden uitgedrukt, tenzij daarvoor een specifieke reden bestaat.

Ten tweede:

Aanpassing in uiterlijk gedrag aan een bestaande leefwijze is noodzakelijk. Hiervan kan alleen in noodgevallen afgeweken worden.

Ten derde:

Alle pogingen bewustwording tot stand te brengen dienen gepaard te gaan met de erkenning van bestaande vormen van maatschappij en de daarin heersende gezagsvormen.

In de vierde plaats:

Wanneer krachten tekort schieten of men een tijd nodig heeft voor bezinning, dient, men zich uit de menselijke samenleving terug te trekken en alleen of in harmonisch gezelschap enige tijd door te brengen tot men weer bewust is geworden van zijn eigen krachten en van de wijze waarop men daarmee kan waarmaken wat men wil en kan doen.

Dit zijn heel eenvoudige regels, maar dergelijke regels kunnen toch verwarrend werken voor de leek. Ik besef zeer wel, dat de meeste van u gehoopt hadden iets meer te horen over de Wereldleraar, de Wereldmeester. Maar deze op zich zeer grote geesten zijn t.a.v. het werken van de meesters op aarde de zaken, die in de étalage liggen. Zeker, een Wereldmeester en een Wereldleraar brengen denkbeelden die verspreid kunnen worden. Denkwijzen, die veelal nieuwe vormen van oude waarheden bevatten. Indien u de vergelijking niet oneerbiedig vindt, achter die étalage is het werkelijke, voortdurend actieve bedrijf gevestigd. Want daar zijn een groot aantal ingewijden of meesters actief die er o.m. voor zorgen dat de leringen van een meester of leraar, op de juiste wijze verbreed worden; dat de ontwikkeling van groepen en volkeren zo goed mogelijk verloopt; dat er geen te grote conflicten ontstaan in een periode waarin een geestelijke ontwikkeling noodzakelijk is geworden voor de mensheid. Zij zorgen er voor, dat een nieuwe denkwijze niet al te snel groeit en daarmee te vlug teveel macht verkrijgt. Want macht corrumpeert nu eenmaal.

Wanneer de Wereldleraar zegt: je dient alle beschikbare middelen te gebruiken voor het vervullen van een taak waarvan je innerlijk weet dat zij goed en harmonisch is, zo is dit een leuke stelling. Maar middelen zijn vaak zonder meer niet bruikbaar. Wanneer je met de trein wilt reizen, is er behoefte aan iemand, die je kan wijzen waar en wanneer je kunt instappen. Er moet iemand zijn, die je helpt aan de middelen en de benodigdheden waardoor je op de juiste tijd een reis kunt maken met een vliegtuig. Er is behoefte aan iemand, die je er aan herinnert dat je op aarde ook te maken hebt met stoffelijke voorschriften en je om geestelijke redenen daarvan niet kunt afmaken zonder gevaren te lopen en bepaalde consequenties uit te lokken.

Zeker, een meester kan natuurlijk gemakkelijk zonder paspoort over de wereld zwerven als hij dit wenst. Maar er is altijd een kans, dat iemand hem ergens zal vragen naar een paspoort of identificatiebewijs. En dan moet hij er een bezitten, tenzij hij een ingrijpen van geestelijke wil

riskeren wat zelden verantwoord is. Dat soort dingen moet dus perfect geregeld worden. Nu zijn paspoorten e.d. natuurlijk maar voorbeelden, want dat zijn zaken waarvan de doorsnee meester niet bepaald op de hoogte is, daar zijn belangstelling en mogelijkheden nu op een ander gebied liggen. Denk maar aan de professor: die alles weet over landbouw en landbouweconomie, maar niet in staat is om zelfs maar een kilo aardappelen zonder ongelukken te schillen en redelijk eetbaar te koken. Niet dat ik de meesters die op aarde werken met professoren wil vergelijken in dit opzicht, maar zij zijn de enigen op aarde, die alle geestelijke krachten en mogelijkheden voldoende kennen om de mensen tot een juist gebruik daarvan in staat te stellen wanneer dit nodig is.

Op hun beurt, hebben zij behoefte aan mensen, die de stoffelijke zaken voor hen in het oog houden en eventueel regelen, zodat zij een optimale mogelijkheid, tot werken kunnen vinden op aarde. Dit brengt een soort structuur met zich, die u zich als volgt kunt voorstellen: Een meester werkt in een bepaalde vorm op aarde, het geeft niet welke. Hij zal dan een aantal mensen of vrienden moeten aantrekken die - al weten zij waarschijnlijk niet eens dat hij een meester is - in staat is hem alle raad en hulp te geven waardoor hij zonder al te veel storingen zijn taak op aarde kan volbrengen. Op zich is dit niet voldoende. Er moeten ook mensen zijn, die hem kunnen wijzen op het bestaan van bepaalde meer geestelijke noodzaken of gevaren vanuit menselijk standpunt. Het moeten mensen zijn, die geestelijk een bepaalde ontwikkeling hebben, maar ook geheel thuis zijn in de menselijke maatschappij. Er kan behoefte zijn aan gezellen, die de meester beschermen tegen de opdringerigheid van andere mensen of soms zelfs tegen geweld. Indien hij in de laatste toestanden zelf zou moeten ingrijpen zou immers zijn verweer bovennatuurlijke middelen bevatten en dit zou weer de nodige problemen met zich brengen. De gemiddelde meester heeft dan ook achter zich een dergelijke groep staan, waarvan het aantal zal liggen tussen de 50 en de 10 personen. Mensen dus die over het algemeen niet of slechts ten dele ingewijd zijn. Hij beschikt na keuze - hij moet ze dus eerst zelf uit- en opzoeken - over gemeenlijk twee tot drie acolieten, leerlingen die hij opvoedt tot zij ten minste de status van kleine adept hebben bereikt.

In de moderne wereld - vroeger lagen de zaken wat anders - heeft hij een aantal relaties die vergelijkbaar zijn met een soort geheime dienst, waar hij de nodige middelen enz. kan krijgen. Deze relaties maken gewoonlijk deel uit van het een of ander handelsimperium. Het is ook voor een meester die op aarde werkt van belang, dat hij overal waar het nodig is op korte termijn en zonder mogelijk opvallende geestelijke ingrepen over geld, vervoersmiddelen e.d. kan beschikken. Want nogmaals: voor een meester die in het verborgen werkzaam is, is het van het hoogste belang, dat hij zich als een normaal mens kan blijven gedragen. De gemiddelde meester die op het ogenblik op aarde werkt beschikt over tenminste 15 à 20 van dergelijke kontakten. Doorgaans zijn die over één bepaald deel van de wereld verspreid. Wat u brengt tot de vraag, waarom dan wel over één enkel deel van de wereld.

Een meester is, zodra hij op aarde optreedt, een mens. Dat wil zeggen, dat hij aan vele menselijke beperkingen onderworpen is. Hij kan over meer levenskracht beschikken dan een normaal mens, dat is waar. Hij kan op bepaalde ogenblikken de processen van zijn lichaam dermate bewust regelen, dat hij b.v. maar heel traag lichamelijk ouder wordt. Maar hij zal toch altijd weer zijn studie moeten richten op een bepaalde mentaliteit, op een bepaald gebied van geestelijke mogelijkheden. Hij kan - als mens - de gehele wereld niet zonder meer en voortdurend overzien. Daarom zien wij een keuze voor een bepaald gebied. Zo zijn er op het ogenblik in West-Europa ongeveer 7 meesters die werkzaam zijn. Vreemd genoeg zijn er achter het z.g. IJzeren Gordijn rond 12 werkzaam. In Azië vinden wij aan volledige adepten - die je volgens mij wel met de werkende meesters kunt vergelijken en dus bij hun aantal mag optellen - rond de 40. In Noord-Amerika zijn het er rond 25. De laatste maal dat zij door onze groep geteld werden waren het er 23, maar ik weet niet of er intussen nog anderen zijn afgegaan of bij gekomen. In Zuid-Amerika werken er op het ogenblik liefst 17. In Afrika ligt de zaak wat wonderlijk. Wij hebben daar, tellende de volledige adepten en werkende meesters tezamen, 14 à 15. Daarnaast zijn er nogal wat magiërs, die in het werk van meesters betrokken zijn geraakt. Deze magiërs behoren gemeenlijk tot de z.g. groene of natuurmagie school. Hun leiders worden vaak sterk beïnvloed dóór of zijn verwant áán de meesters en hun directe omgeving. Zij volbrengen daardoor allerlei werkzaamheden die een meester wenselijk vindt. In Australië zijn op het ogenblik 4 meesters werkzaam van wie er een geboren is als inboorling en daardoor over geheel andere mogelijkheden beschikt dan de anderen.

Alles samengevat is er dus wel een behoorlijk aantal meesters op het ogenblik op uw wereld werkzaam. U denkt waarschijnlijk, dat zij voornamelijk prediken. Ook dat valt tegen. Er is op het ogenblik een meester bezig in Zuid-Amerika die zoekt naar ontwikkelingsmogelijkheden voor algemeen onderricht en daarnaast zorgt dat de werkelijke geestelijke waarden achter het volksgeloof komen los te staan van allerlei ritens en overleveringen. Hij probeert dus de mensen hun eigen geestelijke benaderingen, innerlijke krachten en waarheden te doen behouden en zelfs nog verder te ontwikkelen, terwijl zij zich gelijktijdig leren aanpassen aan de moderne maatschappij.

In Afrika is een meester op het ogenblik bezig met een soort cursus voor medicijnmannen. Lach niet. Een medicijnman en een dokter liggen dicht bij elkaar, ook al gebruiken zij verschillende wijzen van optreden en werken zij met verschillende recepten. Maar dat is dan werkelijk het grootste verschil. Deze meester heeft een schooltje in Midden-Afrika, waar hij o.m. medicijnmannen en magiërs opleidt zodat zij gebruik kunnen maken van westerse methoden en middelen voor zover die passen binnen hun eigen systeem en voordelen bieden. Het komt in feite neer op een poging een versmelting tot stand te brengen tussen oude magische praktijken en westerse technieken.

In Europa zijn verschillende meesters bezig de loop van de z.g. ontkerstening op een nieuwe wijze te regelen en aan te passen. Het is mij bekend, dat tenminste een vijftal van hen zich hiermede intens bezig houdt en - schrik niet - een van hen bekleedt zelfs een behoorlijk hoge positie in het Vaticaan. Mogelijk lijkt u dit een contradictie, maar dit is heus waar. De ontkerstening, beschouwd al een loskomen van godsdienstige gevoelens en gebondenheid aan ritens, wordt door de meesters als overheersend gunstig beschouwd. Zij zien voor de mens hierdoor grotere mogelijkheden tot het bereiken van de innerlijke harmonie en een mogelijkheid tot een vermindering van de waan te komen in de eigen benadering van het geestelijke bestaan door de mens. Aan de andere kant heeft de mens toch een mate van geloof nodig. Je kunt nu eenmaal niet geheel terugvallen op de materie zonder gelijktijdig een groot deel van je werkelijke geestelijke mogelijkheden prijs te geven. Het resultaat is, dat de geestelijke waarden en mogelijkheden op de een of andere wijze toch meer op de voorgrond moeten worden gebracht. Dit kun je vaak bereiken door allerlei bewegingen te stimuleren die de mensen confronteren met het paranormale of desnoods alleen maar met denkbeelden t.a.v. het paranormale die niet uitgaan van een ontkenning daarvan.

Een dergelijke actie wordt natuurlijk moeilijker als je te maken krijgt met een land als Rusland. Maar ook daar zijn wegen en middelen te vinden. Een meester is daar een professor en is zeer bekend geworden door zijn bijdragen tot het parapsychologische onderzoek. Hij heeft daarmee een aantal resultaten behaald en verklaard op een wijze, die nog net aanvaardbaar is binnen het kader van de heersende staatsfilosofie. Hierdoor is hij in staat het ontwikkelen en gebruiken van z.g. paranormale kwaliteiten bij de mensen te bevorderen en heeft zelfs de mogelijkheid kunnen scheppen, dat van staatswege scholingsmogelijkheden zijn ingesteld voor een ieder, die op dit gebied meer dan normaal begaafd lijkt te zijn. Ontmoet hij iemand, die hij om geestelijke redenen geschikt acht zijn leerling te worden en opgeleid te worden tot kleine adept, dan helpt hij met zijn eigen krachten even bij enkele proeven en krijgt de man of vrouw in kwestie als gevolg van de zo geschapen resultaten onder zijn hoede. Naar hetgeen hij hen bijbrengt kraait geen haan zolang er op het gebied van het paranormale maar resultaten zijn.

Met dit alles zal uw beeld van hetgeen een meester op aarde doet zich wel gewijzigd hebben. Een meester is voor velen op aarde iemand, die op de achtergrond staat, iemand die als een soort levend H. Hartbeeld of een tot leven gekomen standbeeld van edele helden uit het verleden predikende, weldoende en zegenende door de mensheid wandelt en zo nu en dan iemand adelt door hem met één slag in te wijden. Juist dit te afstandelijke beeld van een meester is de grote fout. Wanneer wij te maken krijgen met een Wereldleraar, een Wereldmeester is het te begrijpen dat zo iemand, al beweegt ook hij zich zoveel mogelijk te midden van een volk, toch een afstand tussen zichzelf en andere mensen moet scheppen. Want hij heeft tot taak nieuwe denkbeelden te wekken, een vernieuwing van innerlijk bewustzijn tot stand te brengen. Dit betekent dan weer dat hij afstand moet nemen van vele normale menselijke gewoonten en zaken. Hij springt er dus uit. Maar als door de taak die je verricht het scheppen van afstand tussen jezelf en anderen niet noodzakelijk is, dan blijkt je vaak snellere en betere resultaten te kunnen boeken zonder dat. Trouwens, zelfs de grote leermeesters blijken dit te ervaren.

Jezus b.v. heeft zijn grootste wonderen en werken tot stand gebracht in een periode dat nog bijna niemand wist, wie die Jezus van Nazareth was: de tijd dat hij gedoopt was in de Jordaan en door het land trok met een drietal leerlingen, terwijl hij zo nu en dan het aantal leerlingen uitbreidde met mensen, die daarvoor geschikt waren. Maar deze uitzonderingen daargelaten zal over het algemeen de meester proberen zo te werken en te leven, dat hij niet naar buiten toe kenbaar behoeft op te treden en bovendien nog zijn eigen capaciteiten kan gebruiken zonder die voor anderen kenbaar te demonstreren.

Demonstraties zal hij mogelijk wel geven, maar dan gewoonlijk voor een zeer select en beperkt gezelschap. In de late middeleeuwen zijn voorbeelden genoeg te vinden van een dergelijk optreden. Een bekend voorbeeld is zelfs uitvoerig beschreven in een soort brochure, die nu nog in de bibliotheek van een Amsterdamse universiteit te vinden is. Deze beschrijft hoe een alchemist bij een zilversmid komt, hem o.m. de Steen der Wijzen laat zien en hem door proeven duidelijk maakt, dat het inderdaad mogelijk is om niet-edele metalen in edele te veranderen enz. Daarna gaat deze alchemist verder.

Vraag: waarom handelde hij zo? Zelfs uit het geschrift wordt duidelijk, dat hij de smid en zelfs enkele andere mensen, een andere wijze van denken heeft bijgebracht en indirect een filosofische ontwikkeling binnen een belangrijke, invloedrijke groep in deze stad tot stand bracht waardoor vele jongere denkers zich konden gaan voorbereiden op een nieuwe, anders levende tijd, die toen reeds zeer nabij was. De tijd waarin regenten meer en meer verdreven en beperkt werden door de zucht naar omwentelingen bij het gewone volk. Die omwenteling was weliswaar onvermijdelijk, maar diende niet tot te verstrekkende gevolgen en veranderingen te voeren. Vandaar deze demonstratie, die in feite alleen de aanleiding vormde voor het werkelijke werk. Want niet de transmutatie, maar de vele gesprekken die daar voor en daarna plaatsvonden waren het eigenlijke doel. Het verdere diende alleen om zich van een aandachtig gehoor te verzekeren.

Wanneer de mensen van vandaag over een meester spreken, zo is dit gemeenlijk iemand, op grote afstand. O, zeker, er zijn zogenaamde meesters die op een troon zitten en even daarna alweer met hun Cadillac naar hun volgende vestiging reizen. Maar wie ook maar even onbevooroordeeld nadenkt, zal al snel beseffen, dat dit geen werkelijke meesters zijn in geestelijke zin. Toch koestert men nogal afwijkende denkbeelden, ook omtrent de werkelijke meesters. Zo beschouwt men hen zeer vaak als de behoeders van een plaatselijke geldende moraal, terwijl vanuit dit standpunt bezien de meeste meesters eerder amoreel zijn ingesteld. De meester gelooft namelijk niet in de betekenis van zedenwetten, die niet in het wezen van de mens mede verankerd zijn. Hij zegt, dat de mens allereerst moet leren zichzelf te zijn. Hij zal daarom soms situaties doen ontstaan of aanmoedigen en ook denkbeelden verkondigen die strijdig zijn met de gangbare patronen van de maatschappij.

Wie zich daar mee bezig houdt, zal ontdekken dat de opvattingen van een meester gewoonlijk nog het best als zeer liberaal omschreven kunnen worden. Geen enkele meester houdt van een systeem waarmee bewustwording bereikt wordt door dwang. Begrijpelijk. Niet dat de meester ook maar iets zal hebben tegen een verdere bewustwording. Maar onder dwang is een bewustwording, alleen maar een uiterlijke zaak, terwijl zij pas werkelijke waarde en betekenis kan hebben indien zij van binnenuit komt. Dit nu is alleen mogelijk als de mens vrijelijk kan ervaren. Het resultaat is, dat vele van de meesters door hun omgeving als eigenaardige lieden worden beschouwd, die vaak afgewezen worden door velen, die niet weten wie zij zijn.

Een ogenblik wil ik nu teruggrijpen naar de beginselen voor deze nieuwe epoque. Zij werden door Wereldleraar en Wereldmeester reeds naar voren gebracht.

Het is belangrijk dat wij begrippen als naastenliefde niet vergeten. Maar naastenliefde is niet gewoonweg goed zijn voor de ander. Het is een je verbonden gevoelen met het welzijn van een ander, wat iets heel anders in. Naastenliefde, zo leert men ons nu, kan nooit verplichtingen van buitenaf opleggen. Zij is altijd gebaseerd op en gaat uit van volledige vrijwilligheid. Om te voorkomen dat men te zeer de oude doodgeprate uitleggingen aan deze verklaringen gaat verbinden zullen de leraar en de meester vaak grijpen naar andere woorden als b.v. medemenselijkheid. Termen, die op hun beurt natuurlijk doodgeslagen worden door uitleggers die met hun uitleg voornamelijk hun eigen macht en voordeel op het oog hebben.

Op de vraag, wat men in de wereld van heden zou kunnen doen, zegt de Wereldleraar, die zeer praktisch van aanleg was, het volgende: "Wij moeten de mens bewust maken van zijn

eigen mogelijkheden en hem leren dat hij middels die mogelijkheden zowel stoffelijk als anderszins veel kan bereiken." Hij zegt dus niet, dat men even de wereld voor de anderen moet gaan verbeteren. Hij stelt juist, dat je de anderen moet helpen een besef en de mogelijkheden te vinden waardoor zij zichzelf kunnen verbeteren. Maar het moet hun eigen inspanning zijn waardoor dit gebeurt. Hij zegt niet: wij moeten alle regeringen van de wereld nu maar meteen aflachten. Zover mij bekend werken er nog geen meesters met b.v. de Rote Armee Fraktion. De leraar stelt echter wel: "Alle gezag heeft alleen betekenis door de aanvaarding daarvan. Laat ons dan alleen dat gezag aanvaarden, dat het licht bevestigt dat wij in onszelf vinden." Een heel mooie uitspraak volgens mij.

De Wereldmeester is natuurlijk weer wat anders in zijn uitlatingen en vervlecht daar allerlei mystieke waarden in. Ook hij geeft zijn eigen visie als hij zegt: Wanneer wij ons bewust worden van de grote harmonieën die bereikbaar zijn voor ons, zo kunnen wij deze harmonieën dermate sterk uitstralen, dat niemand zich meer geroepen zal achten deze te verstoren." Ergens komt dat ongeveer op hetzelfde neer. Het is wat anders gesteld. De tweede stelt dat de kracht van binnenuit moet komen, de eerste stelt eenvoudig, dat je niets moet aanvaarden wat niet strookt met je gevoel van harmonie. Maar dat is zeker geen groot verschil.

Enkele meesters, die ik in vergelijking, kleinere meesters zou willen noemen, werken gewoonlijk ook voor kleinere groepen. Een van hen stelt b.v.: "Alle heilige boeken van deze aarde bevatten een stuk van de waarheid. Daarom is het goed al deze werken te beschouwen en te overwegen. Maar het allerbelangrijkste is in jezelf te overwegen, zodat je het licht vindt en de waarheid van alle godsdiensten in je geopenbaard wordt."

Zeker, zo iemand werkt met een beperkte groep en voor resultaten op kortere termijn. Maar toch er zijn zelfs kleine adepten, die op hun eigen wijze werken en de mensen met de blijvende waarheid confronteren. Eén van hen heeft een soort spiritistische kerk in Engeland. Hij werkt vanuit Aberdeen waar hij woont. Hij predikt, treedt op als medium en doet soms ook waarnemingen. Maar steeds weer probeert hij de mensen duidelijk te maken, dat het geen kwestie is van bang zijn voor de dood. Dat is, zo stelt hij, een grote dwaasheid. De mens zou eerder bang moeten zijn voor een leven waaraan alle betekenis ontbreekt. Het is beter snel te sterven en een leven vol betekenis te kennen dan lang te leven, terwijl het leven geen enkele waarde voortbrengt, die voor de geest of de wereld van belang is. Dat is mogelijk een kleine boodschap, maar toch wordt de mensen hier iets van werkelijke betekenis duidelijk gemaakt. Omdat dit op een eenvoudige wijze gebeurt, middels allerlei kringen en dergelijke, zegt niemand: Hé, daar wordt iets belangrijks tot stand gebracht. Maar de mensen die deze dingen leren gaan langzaam maar zeker er wat meer naar leven. En dan worden zij in hun bestaan opeens met heel andere problemen geconfronteerd dan voorheen. Maar daarnaast ontdekken zij in zichzelf ook onverwachte krachten, waardoor het hen mogelijk wordt hun problemen op te lossen. En dat is van belang. Juist over dergelijke zaken kijk je heen als je de meesters alleen maar wilt zien als figuren, die ver van de mensen afstaan.

Het werk van meesters op aarde bestaat uit het helpen van de mensheid; dus niet het redden van de mensheid. De mensheid moet de kennis krijgen om zichzelf te redden. Dat is haar recht en daarvoor moet elke grote geest, die bewustzijn bezit, instaan. Maar de mensheid zal het zelf moeten doen. Niemand mag het voor de mensheid doen. Indien dit zou gebeuren, zou alle werkelijke waarde van het menselijk bestaan teniet worden gedaan. Dan ontstaat er een vorm van menselijk leven waarin geen werkelijke bewustwordingsmogelijkheden meer berusten. En het bereiken van een hoger bewustzijn is belangrijker dan welvaart of zelfs het voortbestaan van de mensheid op aarde.

De krachten, die buiten de stof bestaan en door ons eveneens meesters genoemd kunnen worden, houden zich ook wel met de aarde bezig. Krachten, die ik zo-even reeds noemde, zoals Jezus Christus (in zijn geestelijke vorm mogen wij Hem wel degelijk als uiting van de Christus aanspreken), de Boeddha Siddhartha, Mohammed en anderen worden soms weer tot de wereld aangetrokken. Zij kennen perioden waarin zij voornamelijk in geestelijke werelden werkzaam zijn en daarin hun eigen besef uitstralen op een wijze, die een vreugde zal zijn voor een ieder, die deze uitstraalt wanneer de aarde op een wijze, die een vreugde zal zijn voor een ieder, die deze uitstraling mag ervaren. Maar wanneer de aarde weer een kritiek punt nadert, waarin de mensheid weer een keuze moet doen voor eigen verdere ontwikkeling, zo zie je hen zich weer tot de aarde wenden. Het zijn gemeenlijk, geen stoffelijk verschijningen of zelfs

meesters die tijdelijk in de stof aan het werk zijn, maar als geestelijke krachten grijpen zij inspiratief in en proberen hun wezen, kracht en werkelijkheid voor de mensheid op 1001 wijzen uit te drukken.

Ook onder hoge meesters komt het voor, dat tijdelijk een stoffelijk voertuig wordt gesimuleerd, zodat zij in een menselijk gezelschap kenbaar kunnen optreden, mensen even een handje kunnen helpen en soms zelfs een verlichte geest, die een lichaam heeft gevonden en incarneert tegen gevaren beschermen. Denk dan maar eens aan vreemde zaken zoals een grote explosie waarbij 700 doden en gewonden vielen, maar een kind dat vlakbij de haard van de explosie speelde, niet eens gewond of mentaal geschokt was. Bij dergelijk gevallen is de kans groot, dat er sprake was van een ingrijpen vanuit de geest; waarschijnlijk door een zeer sterke geest. Dat kind zal dan later blijken grote potenties op geestelijk en mentaal gebied te bezitten. Vaak worden op deze wijze jonge mensen en kinderen gered omdat zij lichtende geesten bezitten. Wanneer zij hun kindertijd hebben volbracht worden zij tot adepten die op werkzaam zullen zijn. Zo kunnen zij dan mogelijk de mensheid helpen een juister pad te kiezen.

De mens die lijdt, laat men gemeenlijk lijden. Niet omdat men niet beseft wat dit lijden voor de mens betekent, maar omdat dit lijden gewoonlijk voortkomt uit de levensvisie van de betrokkenen en een onverbreekelijk dele uitmaakt van de wijze waarop hij zijn bestaan probeert in te delen, zijn weigering ook om naar nieuwe methoden te zoeken in zijn leven. Vaak komt lijden voort uit de behoefte zichzelf onder de aansprakelijkheid en leiding van anderen te verbeteren. Lijden, zo redeneert een meester dan, geeft de mens een mogelijkheid te leren dat dit niet altijd weer opgaat. Maar als het lijden geen nut heeft en werkelijk te erg wordt, grijpen de meesters vanuit de geest en soms vanuit de stof heus wel eens in.

In de Sahel was het jaren lang droog geweest. Een stam, die reeds $\frac{3}{4}$ van zijn vee verloren had, kon niet meer verder. Juist op het ogenblik viel in een klein gebied rond het verblijf van die stam een regenbui, die rond 3 uur aanhield. Voor het geheel verandert hierdoor niet veel, het water wordt immers snel door de droge bodem opgeslokt. Maar de stam vindt hierdoor de nodige kracht en het nodige water om nog even verder te gaan. Nu zij ervaren hebben, dat er in hun eigen gebied geen enkele mogelijkheid meer voor hen bestaat, buigen zij af, komen zo in contact met een andere beschaving, krijgen enige hulp – al is die menselijk gezien alles behalve voldoende – en zullen zich voortaan meer en meer gaan aanpassen aan een nieuwe wijze van denken en leven. De stamtradities mogen nog blijven bestaan, maar er moet hier ook een begrip voor en contact met de buitenwereld worden geboren. Een Meester greep in. Maar de redenen zijn niet menselijk. Wanneer Jezus verkiest op aarde in te grijpen, dan moet u niet denken dat hij bijdraagt tot een voortijdig overlijden van pausen, die in deze tijd niet passen. Wel is het denkbaar dat hij probeert bepaalde invloeden binnen het christendom uit te schakelen. Want ondanks alles voelt hij zich nog verbonden met het christendom en daardoor vaak ook enigszins mede verantwoordelijk voor de dwaasheden die in Zijn naam worden begaan. Ik confronteer u zo duidelijk mogelijk met feiten.

Omdat ook van buiten de aarde meesters zich steeds weer met de aarde bezighouden en daarop geestelijk werkzaam zijn, mag worden gesteld dat zeer grote geestelijke krachten van geestelijk zeer bewuste entiteiten tezamen bezig zijn de mens optimale mogelijkheden tot bewustwording te verschaffen.

Naar ik meen mag gezegd worden, dat het werken van meesters op aarde, juist omdat het niet zo opvallend is, de mens kan helpen tot een grotere zelfstandigheid van beleven en denken te komen en van daaruit een bezinning, te vinden waardoor hij de betekenis van zijn wezen op een andere wijze leert zien en beleven. Dan zal hij ook steeds meer zijn benadering van de gemeenschap gaan baseren op zijn eigen werkelijke en innerlijke waarden en betekenis.

DISCUSSIE

❖ *Kan men Krishnamurti tot de wereldmeesters rekenen?*

Als u dit tot hem zou zeggen, zou hij zelf onmiddellijk protesteren. Dat u hem tot de ingewijden of adepten wilt rekenen lijkt mij vanuit mijn standpunt redelijk. Maar als ik zou

zeggen dat hij een meester is, zou ik daarmee tegen zijn zin en denken in handelen. U zult dus begrijpen, dat ik dit niet kan doen. Wat een zeer diplomatiek antwoord is.

❖ *Houden de meesters onderling contact?*

De meesters hebben onderling contacten omdat een meester, zoals ik u reeds heb uitgelegd, de stoffelijke wereld en de geestelijke wereld beide geheel kent en samen kan vatten binnen één bewustzijn. Dat betekent dus, dat de telepathische contacten tussen meesters voor hen vanzelfsprekend zijn. Niet dat zij elkaar voortdurend lastig zullen vallen. Maar wanneer men bemerkt, dat men een probleem heeft, kan men bij anderen informeren wat die daarvan denken. En als een van hen meent op een bepaald ogenblik voor een noodzakelijke taak niet voldoende kracht te hebben, kan hij de daarvoor nodige kracht tijdelijk aan anderen ontlenen. Er is nu eenmaal een geestelijke band tussen hen, die in dergelijke contacten zelf de tijd uitschakelt. Wanneer een meester hier denkt aan iets, kan hij elke meester waar dan ook die hiermee harmonisch is, meteen en zonder enig tijdsverloop aanspreken; onverschillig of die anderen nu toevallig reizen, slapen of druk bezig zijn. Hij kan hun antwoorden dan vernemen alsof zij gelijktijdig met de vraag zijn ontstaan. Wanneer een meester met anderen in gesprek zou zijn op het ogenblik van een dergelijk contact dan is het of hij even een heel kort ogenblik wat afwezig is. Lang duurt dit niet, ook niet bij langere contacten, want de snelheid bij een telepathisch contact is nu eenmaal veel groter dan normale spreeknelheid. Men kan dus in zeer korte tijd gegevens uitwisselen, denkbeelden opnemen en zelfs krachten afgeven. Is de taak waarbij men betrokken wordt buitengewoon zwaar, dan kan men besluiten zich even terug te trekken. Daar zijn altijd wel mogelijkheden voor: een kerk, de gelegenheden waar de juffrouw met het schoteltje pleegt te zitten, voor een schilderij even in bewondering verzingen enz. Er zijn ook hiervoor mogelijkheden te over en meestal is dit voor een volle adept gedurende minder dan vijf minuten reeds voldoende om alle gegevens uit te wisselen, alle krachten uit te wisselen en eventueel gegevens waarover men beschikt aan vele anderen over te dragen. Dus men heeft ook op aarde onderling contact.

❖ *Wil dit zeggen, dat zij allen onderling elkander kennen?*

In stoffelijke zin niet. Zij weten: ik heb contact met een bepaalde meester kenbaar aan zijn uitstraling, zeg maar aan een soort eigen symbool, deel van zijn wezen. Dit symbool zou je een geestelijke naam kunnen noemen. Maar dat betekent nog niet, dat je precies weet hoe die ander er stoffelijk uitziet en of hij Jansen, Blavatsky of anders heet. Stoffelijke namen enz. kent men van elkaar dus niet. Maar als daartoe een noodzaak bestaat is het wel mogelijk opzettelijk een beeld van je stoffelijke vorm naar een ander uit te zenden. Deze kan je daaraan dan wel herkennen. Stoffelijk ontmoet men elkaar trouwens ook wel eens op die rustplaatsen in de stof, waarvan ik in de inleiding reeds gewag maakte. Het is heel goed mogelijk, dat verscheidene meesters desnoods nog vergezeld van een of meer leerlingen, gelijktijdig op zo'n plaats aanwezig zijn. Wat betekent, dat zij elkaar ook stoffelijk leren kennen. Dan kent men elkaar dus ook op dezelfde wijze zoals u andere mensen kent. Maar in het geestelijke contact is er sprake van een uitwisseling die gebaseerd is op de totale waarde van de persoonlijkheid. Deze komt - zoals u bekend zal zijn - niet in het lichaam tot uiting. Wat trouwens voor heel wat mensen in feite een zegen is.

❖ *Weet elke meester dat hij een meester is of worden zij door de mensen aangeduid als meesters?*

"Meester" is uit de aard der zaak een menselijke benaming. Wanneer deze entiteiten over zichzelf denken en spreken zullen zij mogelijk zeggen, dat zij adepten zijn of zelfs in enkele gevallen zich aanduiden als "verlichten". Zij doen dit om duidelijk te maken welke omvang hun besef bezit en wat hun mogelijkheden zijn. Maar voor hen is het niet belangrijk om meester te heten. De titel is iets wat mensen hun zouden geven, wanneer de mensen hen in hun volle hoedanigheid zouden leren kennen.

❖ *Wat in de reden dat in Europa in verhouding, het minste aantal meesters werkzaam is?*

Alles bijeen genomen zult u ontdekken, dat er in Europa voldoende meesters zijn. Er zijn wel in dit gebied aanmerkelijk minder voladepten. Overigens werkt een meester niet voor een bepaald land of kiest hij een aantal mensen waarvoor hij werken zal, maar kiest hij zijn taak aan de hand van de noodzakelijkheden, die in een bepaald milieu of een bepaalde groep bestaan. Vandaar dat er b.v. achter het ijzeren gordijn op het ogenblik meer meesters werkzaam zijn dan in de rest van Europa. Hier zijn op het ogenblik wat meer mogelijkheden, maar die moeten wel op een geheel andere wijze benaderd en ontwikkeld worden dan in de

rest van Europa. Men heeft voor de taakvervulling daar wat meer mogelijkheden en energie van meer geestelijke aard plus directe ingrepen in de stof van node. Dus komen hier ook meer meesters tot inzet. Wat West Europa betreft, dit verkeert op het ogenblik nog in een stadium dat verdergaande geestelijke voorlichting nog geen al te grote invloed kan uitoefenen, omdat de mensen eerst hun stoffelijke problemen zullen moeten oplossen. Eerst wanneer zij geheel met die problemen geconfronteerd zijn en deze of innerlijk aanvaard hebben, is een dergelijke benadering, en het aandragen van geestelijk verantwoorde oplossingen zinvol. Wat dus de mogelijkheid inhoudt, dat er over 5 tot 10 jaren vanaf heden veel meer meesters in Europa werkzaam zullen zijn. Het is zelfs mogelijk, dat meesters tijdelijk uit andere gebieden hierheen komen. Meesters trekken en reizen vaak erg veel. U moet dus niet denken dat een meester, die nu in Milwaukee zit daar zal blijven tot zijn taak op aarde ten einde is en hij zich weer in de geestelijke werelden kan terugtrekken. U kunt, ofschoon het wat oneerbiedig klinkt, een meester het best beschouwen als een soort reiziger in het Goddelijk Licht. Wanneer hij ontdekt, dat in een ander gebied opeens een grote behoefte is aan zijn product, dan reist hij er snel naar toe. Die meester kan dan opeens opduiken b.v. in Amsterdam of Rotterdam.

❖ *Maar het grootste aantal van deze meesters bevindt zich indien ik u goed beluisterd heb, in Azië?*

Voladepten meegerekend inderdaad. U moet echter wel beseffen, dat Azië veel groter is als continent, terwijl dit gebied reeds lange tijd een grote omwenteling doormaakt op het gebied van levensvisie en praktijken. Deze verandering is zo groot en omvat zoveel verschillende punten van besef en praktijk, dat zij voor u hier niet eens goed te begrijpen is. Denk aan de invloed van westerse kennis, maar ook van materialistische levensbeschouwingen, aan de verandering, door het ter beschikking komen van geheel andere en veel meer gesofisticeerde werktuigen enz.. Men wordt geconfronteerd met de leefwijze, maar ook met de technische mogelijkheden van het Westen. Ofschoon de directe aanwezigheid van dit alles in verhouding tot uw normen gering is heeft het een enorme invloed. Dit betekent, dat de mensen daar tegenover dit voor hen min of meer nieuwe heel anders zullen staan, zodat het voor hen erg belangrijk is op een gegeven ogenblik een oplossing, volgens eigen aard en innerlijk te vinden, welke vorm deze dan ook zal aannemen. Alleen hierom reeds is dus in Azië werk voor een groter aantal adepten te vinden dan in Europa. Of wat dat betreft, ook in de meeste andere delen van de wereld. Vergeet verder niet, dat Azië niet alleen bestaat uit India en Pakistan, maar ook gebieden bevat als China, Mongolië, Siberië. Ook China maakt op het ogenblik een zeer snelle en mentale en psychisch veeleisende ontwikkeling door, waarbij opnieuw vele geestelijke elementen in het besef van de samenleving geïntroduceerd moeten worden.

❖ *Uit welke bron komen de meesters en hoe worden zij aangewezen om in een bepaald werelddeel te werken?*

U gaat uit van een hiërarchische visie en een centraal gezag, een overheid die karweitjes uitdeelt eventueel compleet met extra verlof en betaling. Vergeef mij dat ik de zaak even parodieer. Een meester is een verlichte. Hij is een volbewuste. Hij wordt niet aangewezen door wie dan ook, maar reageert vanuit zich op erkenningen. Er is dus niemand die hem zegt: Meester, daar gaat u naar toe. Er is ergens een hiaat, een disharmonie. De meester voelt zich daarbij betrokken en besluit b.v. dat hij de weidsheid van zijn bestaan voor een kort ogenblik best even kan samenpersen in een stoffelijk leven, als hij daardoor de hiaat kan dichten of de harmonie kan herstellen. Kortom, zijn enige opdrachtgever is zijn gevoel ergens nodig of nuttig te kunnen zijn. Beantwoorden aan het harmonische geheel binnen het kader van de ontwikkelingen in tijd is de enige werkelijke drijfveer die een meester kent. Alleen hierdoor wordt bepaald welke taak hij op zich zal nemen. Het betekent, dat een meester niet wordt uitgekozen, maar krachtens zijn persoonlijkheidsinhoud en graad van verlichting zal reageren op die harmonische mogelijkheden of fouten in de harmonie, die voor zijn wezen belangrijk zijn. Vergeef mij dat ik dit zo nadrukkelijk stel.

Gods wereld is een wereld van vrijheid, niet van reglementen. Gods enige wetten zijn de grenzen van het bestaan, niet een regulering van de gedragingen van het bestaande. Bewustzijn is deel hebben aan de totaliteit, niet een ingedeeld worden als een stukje binnen een geheel zonder andere mogelijkheden. Gods wereld is vrijheid. Het is de mogelijkheid om te werken waar je voelt dit te kunnen doen en dit doen wilt. Gods wereld is een deel van je bewustzijn en vanuit dit bewustzijn zul je reageren op alles binnen dit bewustzijn door jou duidelijk aan noodzaken erkend wordt. Het is dus geen kwestie van wie wijst de meesters aan en wat is de bron. Je kunt natuurlijk zeggen dat God de bron is. Dit is waarschijnlijk en waar

en vormt bovendien de gemakkelijkste uitvlucht. Maar als ik eerlijk moet zijn, ik ken geen bron in de zin waarin u dit woord gebruikt: een enkel punt waaruit alles gebeurt. Ik ken een totaliteit, waarin je steeds meer bewust wordt en waardoor je binnen die totaliteit volgens eigen wezen, kracht en mogelijkheden gaat functioneren. Dat is iets, wat voor zover ik weet alleen van binnenuit schijnt te komen. De bron in jezelf is voor dit alles dan natuurlijk die totaliteit. Nogmaals: God is vrijheid. Dit vergeten de mensen altijd weer. Maar juist de vrijheid die God je geeft, stelt je ook voor de noodzaak altijd weer zelf het nodige te doen. Of dit nu betekent dat je een kruisdood moet aanvaarden, een gifbeker moet ledigen, eeuwenlang leert leven of snel de wereld weer verlaat. Als dit noodzakelijk is volgens het patroon van besef dat in je bestaat, doe je dat. Niet omdat je het leuk vindt, maar omdat je innerlijk voelt dat het niet anders kan.

Een ingewijde is iemand, die zozeer beantwoordt in alle opzichten aan zijn hoogste innerlijke waarden en erkenningen, dat hij alle bijkomstigheden daardoor terzijde schuift. Zo zal hij in leven en altijd weer datgene waarmaken waardoor hij als adept, als bewuste zijn verantwoordelijkheden draagt. De bewuste zal soms ook verantwoordelijkheid op zich nemen voor anderen, maar altijd slechts voor korte tijd. Zonder deze beperking kan hij zijn eigen harmonie niet bewaren en zou hij zijn verlichting verliezen.

❖ *Is het dan mogelijk, dat een bewuste zijn verlichting verliest?*

Het wezen van de beleefde verlichting is de harmonie. Ook de bewuste kan zijn harmonie verliezen. Als u het vreemd toeschijnt dat ook een verlichte zijn innerlijke harmonie kan verliezen, wil ik u herinneren aan het geloof waarin reeds, in het eerste boek, wordt gesteld, dat zelfs de hoogste engelen hun vrede, kunnen verliezen dan verworpenen tot duivels worden. Wat de mensen ook hier steeds weer uit het oog verliezen is het feit, dat je vrij bent binnen de grenzen van Gods Wezen die de schepping uitmaken. Niemand zegt je wat je moet doen of wat je moet zijn. Niemand scheidt een rangorde van belangrijkheid of iets dergelijks, maar je zoekt naar de plaats waar je krachten, je bewustzijn en mogelijkheden binnen de schepping behoort te functioneren. Alleen het wezen dat geheel kan beantwoorden aan elke waarde er in leeft, kan werkelijk en geheel harmonisch zijn. Wanneer je dus om waarden die niet eeuwig zijn iets van de waarden uit het eeuwige die in je leven terzijde zet, verlies je je evenwichtigheid. Je kunt dan nog even groot blijven als in de tijd dat je een verlichte was, maar je kunt de wereld en jezelf niet meer geheel aanvaarden; je voert strijd tegen het erkend onontkoombare e.d. De enige oplossing is dan alsnog datgene te doen, wat je voelde te moeten doen en toch nog te aanvaarden wat je eigenlijk liever voorbij had laten gaan. Pas daarna kun je weer jezelf geheel aanvaarden en zo weer werkelijk zijn. Je verliest dus je wezen niet.

Wanneer je eenmaal adept bent, zul je die inwijding nooit meer verliezen. Een witmagiër die overgaat, tot de zwarte magie, verliest een deel van zijn capaciteiten en mogelijkheden, ook als hij andere mogelijkheden schijnt te winnen. Maar wat hij schijnbaar bereikt is in feite gebonden aan de beperkingen van zijn wezen en de wijze waarop hij niet meer alle krachten doch slechts een deel daarvan kan beheersen. En dit terwijl hij als witmagiër de kracht van de gehele kosmos tot zijn beschikking had. Dit is het gevolg van een innerlijke verandering. Want in wezen zijn witte en zwarte magie hetzelfde en het verschil zit alleen in de toepassing. Mogelijk is dit u nu duidelijk.

Nogmaals, een engel en een duivel zijn beiden voortgekomen uit het volledige licht. De een blijft de kracht van het geheel gebruiken, de ander weigert dit te doen. Daarom zegt men wel van de duivel, die uit eigen krachten wil werken en scheppen, dat hij de aap van God is. Hij heeft immers niet meer de mogelijkheid uit het geheel te putten en zoiets origineels uit het totaal van mogelijkheden te realiseren, maar kan alleen het reeds bestaande in wat afwijkende vorm imiteren.

❖ *Is een meester geboren als een gewoon kind? Heeft hij een normaal leven? Weet hij dan al dat hij een meester is?*

Dat is soms nogal verschillend. Maar degenen die nu op aarde leven en daar meesters zijn, zijn inderdaad gewoon geboren, al kan er wel een keizersnee bij zitten. Wanneer zij geboren worden weten zij innerlijk wat zij zijn en wat zij moeten doen. Als kind hebben zij wel bepaalde eigenschappen en tonen soms een begrip of ontwikkeling die voor een kind ongebruikelijk is, maar het zijn verder normale kinderen. Zij spelen, huilen, maken ruzie, bevullen luiers net

zoals elk ander kind. Er is slechts één verschil. Wanneer het er op aankomt, weet een adept zelfs als kind het juiste woord te vinden, het juiste te doen waardoor harmonie hersteld wordt of de juiste oplossingen en banden worden geschapen.

❖ *Zijn er alleen mannelijke meesters?*

In het taalgebruik is hier de mannelijke vorm de meest gebruikelijke. Maar zoals wij hier reeds eerder hebben gezegd: De mannelijke vorm die wij hier hanteren houdt de vrouwelijke in, tenzij uitdrukkelijk anders wordt gesteld. Het verschil tussen de seksen is in dit opzicht zo gering - de conditionering buiten beschouwing gelaten - dat het weinig zin zou hebben enig verschil tussen de seksen te maken. Het gaat om de mens, om het bewustzijn dat daarin schuilt. Een vrouwelijk lichaam heeft andere hormoonevenwichten dan een mannelijk. Dit betekent dat de vrouw enige andere kwaliteiten bezit dan de man. Niet alleen wat lichamelijke mogelijkheden en reactie betreft, ook sentimenten betreft. Een meester kan echter even goed functioneren binnen een mannelijk als binnen een vrouwelijk lichaam. Er bestaan taken waarvoor een meester zelfs aan een vrouwelijk lichaam de voorkeur zal geven. Er bestaan taken waarvoor een mannelijk lichaam beter voldoet. In vele gevallen is bovendien de man meer aanvaardbaar als hij op een bepaalde wijze optreedt, zodat dit de voorkeur verdient. Bij de selectie voor de geboorte houdt men daar wel degelijk rekening mee. Maar dit wil niet zeggen dat het ene geslacht beter is dan het andere.

❖ *Werken de meesters in het kader van een Broederschap?*

Praktisch allen, al is er soms een uitzondering. Er zijn op het ogenblik op aarde een zevental meesters actief, die niet vanuit de Witte Broederschap of het Priesterrijk werken. Zij zijn actief vanuit de kracht van een door hen gevolgd, vanuit de kracht die zij in feite op aarde enigszins vertegenwoordigen. Zij zullen zeker vaak met de anderen samenwerken, zodat dit geen feitelijk verschil uitmaakt.

SLOTREDE

Afsluitend wil ik nog even rekening en verantwoording afleggen,

U hebt mogelijk gedacht, dat dit een hoog onderwerp zou zijn. Bewustzijn kan meer of minder omvangrijk zijn, maar niet hoger. Ik meende dat mensen, die zich voor meesters interesseren allereerst een wat duidelijker en juister beeld van deze meesters en hun werken zouden moeten krijgen. U doet er goed aan te beseffen, dat de man of vrouw die daar een zakje patat uit de muur staat te eten vaak eerder een meester zal zijn dan de vreemde figuur met baard en talaar die zich als zodanig voorstelt.

Als u denkt dat de meesters er zijn om de verantwoordelijkheid voor u en uw wereld op zich te nemen, hebt u het mis. De meester is er om u te helpen als u zelf wilt zoeken, streven, vechten, maar niet om voor u te zoeken en u de oplossing dan in cadeauverpakking thuis te bezorgen. Een meester zoekt adepten, zeker. Hij zoekt leerlingen om door hen zijn traditie en werk op aarde te kunnen continueren en gelijktijdig een goede contactmogelijkheid te behouden na zijn terugkeer naar de sferen. Een meester die aan het werk is, werkt niet alleen maar geestelijk. Hij zal ook mensenwerk doen en kan evengoed timmerman, smid, putjesschepper zijn als een staatsman. Ofschoon dit laatste wel minder waarschijnlijk is. Een meester kan een ieder en alles zijn.

Als u eens bewust oplet waar alle nieuwe denkbeelden en invloeden vandaan komen, zult u tot uw verbazing merken dat het soms de schijnbare idioten zijn die de grootste impulsen en wijsheden in u wekken. Kortom was die idioot wel zo idioot? Misschien was hij wel een adept, die de idioot speelt, omdat vele mensen gemakkelijker naar idioten luisteren dan naar wijzgeren. Dit alles wilde ik u duidelijk maken. Iemand die naar een meester zoekt, zoekt te vaak iemand die hem zal zeggen wat te doen en zo alle verantwoordelijkheid zal overnemen. Maar dat is geen werkelijke meester en wie zo zoekt is een dwaas. Wanneer u de verantwoordelijkheid voor anderen soms geheel op u zou willen nemen, moet u wel beseffen dat u zo mogelijk die ander wel kunt beschermen, maar dat u hem zeker zo niet bewuster kunt maken.

Elke meester weet, dat ervaring en bewustzijn noodzakelijk zijn voor het bereiken van een kosmische harmonie. Ik hoop u enige stof tot overdenking te hebben gegeven.